

[Peder Sass]

skulle kunne få passet flere børn med denne ordning.

Flere har givet udtryk for, at lovforslaget ikke får økonomiske konsekvenser. Jeg synes, at bemærkningerne til det giver grundlag for en forventning om, at det ikke bliver helt billigt, så jeg vil også gerne have, at ministeren klart og tydeligt tilkendegiver, om det virkelig kan forholde sig således, at det vil få økonomiske konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne takke fru Pia Christmas-Møller for belæringen om samfundsudviklingen og udviklingen af familiemønstrene i de sidste 20-25 år. Jeg har jo haft den fornøjelse, som fru Pia Christmas-Møller ikke har haft, fra begyndelsen at have levet helt på de vilkår, alene fordi jeg er så meget ældre end fru Pia Christmas-Møller. Jeg har derfor mulighed for at vide, hvad der rent faktisk er foregået ude i de små hjem.

Men det, som jeg synes er det principielle, og som jeg slet ikke forstår at vi ikke kan få en diskussion om, er, om det virkelig kan være rigtigt. Da jeg hørte fru Pia Christmas-Møller sige, at det må være rimeligt, at vi giver tilskud til, at folk kan passe deres egne børn, prøvede jeg at tænke lidt over, hvilket parti fru Pia Christmas-Møller egentlig tilhørte. Det ved jeg godt, jeg har jo også fulgt fru Pia Christmas-Møllers hidtidige virke, men talen kunne jeg i hvert fald ikke sådan umiddelbart få til at rime med konservativ livsopfattelse med ansvarliggørelse og omsorg for ens egne og sådan noget, men jeg noterer mig, at det er den konservative holdning, og eftersom jeg mener, at der er et vist opbrud i partisystemet, synes jeg, at jeg har fået det illustreret her.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu skal jeg afsløre min alder. Jeg er faktisk 32 år, hvorfor jeg har levet i den periode, som jeg omtalte. Jeg har faktisk oplevet, hvordan det var at være barn i et parcelhuskvarter, hvor det var almindeligt, at børnene legede om eftermiddagen, og hvor der også var et liv i ugens fem første dage og ikke bare i weekenden. Jeg har oplevet, at det var muligt for de

familier, der ønskede det, at basere deres tilværelse på én fuldtidsindkomst; den mulighed er ikke på samme måde til stede for familierne i dag.

I anledning af fru Lone Dybkjærs spørgsmål om, hvorvidt det er konservativ politik at give tilskud til familier, der ønsker at passe deres egne børn, må jeg bare konstatere, at vi i dag giver massive offentlige tilskud til de familier, der tilfældigvis gør brug af de offentlige tilbud, og det er altså anselige summer, der er tale om, og der gives lige meget, uanset om der er tale om millionærer eller arbejdsløse.

For min skyld kan vi godt diskutere, om det er socialpolitik eller i virkeligheden skattepolitik, vi har at gøre med her, men det afgørende for mig og mit parti har i mange år været at give familierne en reel valgmulighed, så de kan finde de løsninger, der passer til deres individuelle behov, som i øvrigt også kan skifte fra tid til anden. Det er denne valgfrihed, fru Lone Dybkjær ikke vil være med til at give familierne, og det synes jeg er lidt ærgerligt, for Det Radikale Venstre plejer jo at være rimelig liberalt, når vi diskuterer borgernes valgmuligheder. Jeg kan altså ikke forstå, hvorfor vi kun skal give tilskud til én bestemt pasningsløsning.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til fru Pia Christmas-Møller vil jeg sige, at jeg heldigvis også har oplevet legende børn i parcelhuskvarterer, men at det nye for mig er, at fru Pia Christmas-Møller vil give tilskud til den aktivitet.

Jeg vil ikke her bevæge mig ind på alt det med ligestilling, som vi kender så udmærket. For mig står det sådan, at vi giver nogle offentlige tilbud til de familier, hvor forældrene begge vælger at være på arbejdsmarkedet. Jeg prøvede at sige, at for de familier, hvor den ene eller begge forældre valgte ikke at bevæge sig ind på arbejdsmarkedet, er der så nogle andre muligheder, men det skal vi heller ikke komme ind på her.

Man kan vælge selv at passe sine egne børn, og det har man råd til, men det kræver naturligvis, at man indretter sig efter det, for mennesker kan leve af én indtægt i dag – hvis de har et arbejde. Man kan ikke leve på samme måde, som hvis man havde to indtægter, for man har